

Moarte și trofee

Locotenent Constantin PIȘTEA
constantinpistea@presamil.ro

De sărbători, mall-urile au fost arhipline. Viața a defilat imperturbabilă între Crăciun și Anul Nou. Unii au tăiat porcul, alții au învățat să patineze. Unii nu au avut ce mânca, alții au dansat. Totul pe masă: și dansul, și mâncarea. Bucurie și foame, război și sport, moarte și trofee.

Sunt destine pe care le cunoaștem foarte bine, locuri și evenimente de care ne amintim mereu, deși nu întotdeauna ne face plăcere. Memoria este capricioasă și nu prea ține seama de dorințe. Gândurile vin și zboară după legi proprii, străine intereselor noastre. Acum ne ciupește un coșmar, apoi găngurim de plăcere. Sau invers. De ce s-a întâmplat între Crăciunul 2007 și Anul Nou 2008 fiecare își amintește în mod personal. Poate am stat două ore la coadă în supermarket. Poate am urmărit laserele la concertul din piață. Poate am zâmbit sau am suferit. Sportul a oferit, la rândul său, o astfel de alternanță de stări de spirit. Într-un colț al lumii cineva a plâns, iar în alt colț altcineva a râs. Fiecare dintre noi intră pe rând în această ruletă.

Boxerul donator de organe

De marți, 1 ianuarie 2008, despre boxerul Choi Yo-sam se vorbește la timpul trecut. Avea 33 de ani și câștigase la puncte, printr-o decizie în unanimitate, partida împotriva indonezianului Heri Amol prin care rămânea deținătorul centurii intercontinentale WBO, la categoria muscă.

Meciul s-a disputat de Crăciun și se pare că fostului boxer i-a fost fatală o lovitură primită cu cinci secunde înainte de final. Deși Amol îl trimisese la podea, la capătul celei de-a 12-a reprize, cel care a dominat meciul, Choi, a fost declarat învingător. După aflarea deciziei, a intrat în comă și așa a trecut pragul dintre ani. Organismul fostului campion mondial al catego-

riei WBC nu a mai rezistat luptei imediat după trecerea în noul an. După obținerea acordului din partea familiei, inima, ficatul, rinichii și corneele lui Choi au fost donate, iar în semn de recunoștință pentru performanțele sportive, membrii familiei fostului boxer vor primi o medalie din partea ministrului coreean al Culturii.

Evenimentul petrecut la Seul amintește de alte două cazuri în care au fost implicați boxeri sud-coreeni. În 1982, în capitala mondială a jocurilor de noroc, Las Vegas, s-a desfășurat meciul dintre americanul Ray „Boom Boom” Mancini și Kim Duk-Koo. La patru zile, datorită traumelor, coreeanul a decedat. La fel și Lee Tong-choon, în 1995, în urma unei dispute pentru titlu în Japonia, la Tokio, împotriva lui Setsuo Kawamasu.

Planeta trăiește compensatoriu

Războiul civil din Coasta de Fildeș nu se conjugă la trecut precum viața boxerului Choi. Conflictul mocnit așteaptă prima scânteie. Nordul este controlat de așa-numitele Forțe Noi, în fapt „foste” forțe rebele, iar sudul de către armata „loială”. Lider al Forțelor Noi, Guillaume Soro a devenit prim-ministru al statului african în urma unui acord semnat în martie, anul trecut, cu președintele Laurent Gbagbo. Locul fotbalului în acest univers negru al loviturilor de stat ratate poate părea greu identificabil, dar fotbalistii de culoare celebri la nivel internațional nu ezită să susțină acțiuni prin care sportul rege întinde o mână păcii și reconcilierii. Samuel Eto'o (Barcelona), Djibril Cisse (Marseille) și fostul fotbalist liberian George Weah au participat pe 29 decembrie 2007 la partida care a opus, simbolic, Forțele Noi celor „loiale”. Cele două echipe, denumite Paix și Effort, au alergat după o minge rotundă precum globul pământesc și s-au îmbrățișat pentru a sublinia necesitatea întăririi climatului de pace în Coasta de Fildeș. Golurile și marcatorii lor contează mai puțin. Simbolul rămâne. La fel și gândul că planeta trăiește compensatoriu, în ciuda globalizării. Choi Yo-sam era în comă la Seul. În Abidjan, tribunele stadionului Felix Houphouët Boigny fremătau de bucurie, deși în ele nu luase loc niciunul dintre ulteriorii beneficiari ai organelor fostului boxer.

La trei minute după miezul nopții

Confetiile încă se mai odihneau pe străzile din Abidjan când Al Jazira (Emiratele Arabe Unite), echipa antrenată de Ladislau Bölöni, câștiga Cupa Campionilor Golfului. Golul prin care Al Jazira remonta avantajul luat în meciul tur de către cei de la Al Ittifaq (Arabia Saudită) a fost înscris în minutul 90+5. Scorul general devenea 2-2, iar ultimul marcator, Abdul Salam Jumaa, se putea considera eroul lui Bölöni. Meciul nebun a continuat și s-a intrat la penaltiuri cu egalitate la trei, după încă un gol înscris de fiecare echipă. Au fost necesare câte nouă lovituri de pedeapsă pentru departajare, iar partida s-a încheiat 7-6 pentru Al Jazira. Incredibilul a continuat cu jucătorii blocați la cabine de fanii în extaz. Din această cauză, antrenorul din România a trăit pragul dintre ani în mașină, alături de soție.

La trei minute după miezul nopții, masa de revelion își primea musafirii, Ladislau și Clara. Sub alte stele, rudele lui Choi Yo-sam își pierdeau ultimele speranțe.

Locotenent
Constantin PIȘTEA
constantinpistea@presamil.ro

9/11 bis

Am avut München 76 sau Atlanta 96, dar ce se întâmplă acum este teribil. Stând în tribune, vom privi cu teamă avioanele.

De la înălțimea turnurilor gemene, teroriștii au coborât la nivelul deșertului. Raliul Dakar, ediția 2008, a fost anulat din motive de securitate. Ceea ce trebuia să fie o sărbătoare a începutului de an s-a transformat într-o mătanie în fața grupării Al Qaida. Așa a hotărât asociația organizatoare a cursei, ASO – Amaury Sport Organisation, după consultarea guvernului și a ministerului de externe francez. Pe 24 decembrie 2007, patru turiști francezi fuseseră uciși în Mauritania, țară în care ar fi trebuit să se desfășoare jumătate din etapele ediției cu numărul 30. Pentru că Al Qaida a revendicat acele asasinat și a avertizat continuu cu noi acțiuni de același gen, s-a hotărât eliminarea oricărui risc prin anularea competiției din acest an. În acest fel, în ziua de 4 ianuarie, cu câteva ore înaintea startului competiției, a căzut ca o ghilotină comunicatul de presă care întorcea acasă peste 2300 de participanți, 250 de motociclete, 200 de automobile și 100 de camioane.

„ASO condamnă amenințarea teroristă care anulează un an de muncă grea, angajament și pasiune. Dakar este un simbol și nimic nu poate distruge simbolurile. Anularea ediției 2008 nu pune în pericol viitorul competiției. Prima responsabilitate a organizației noastre este de a garanta securitatea tuturor celor implicați: populație, concurenți, mecanici, jurnaliști, parteneri și colaboratori. De aceea, ASO reafirmă că niciodată nu va face vreun compromis când va fi vorba de securitatea raliului Dakar”.

ASO a cedat. A plecat capul în speranța că sabia va trece deasupra. Coincidență stranie: în ziua emiterii comunicatului, peste 500 de oameni s-au strâns la înmormântarea fostului fotbalist scoțian Phil O'Donnell. Avea 35 de ani și a căzut pe teren la sfârșitul partidei dintre echipa sa, Motherwell, și Dundee United. Phil fugise. Pe când juca la Celtic i se spunea Forrest Gump pentru că alerga neincetat. Fostul fotbalist a plecat o singură dată capul. Inima i l-a ținut strâns, l-a sufocat și l-a dus departe. Acolo unde niciunul dintre noi nu a ajuns. Încă. ASO a hotărât să se aplece în fața Al Qaida. Tot cu strângere de inimă, mai ales că este prima dată în istorie când raliul se împiedică și rămâne cu nasul în nisip din cauza amenințărilor teroriste. O singură dată a căzut Phil, o singură dată în 30 de ani Dakarul a cedat complet. De-a lungul anilor, au mai fost etape anulate, dar niciodată competiția întreagă.

În ciuda asigurărilor, simbolul a fost răpus, iar ceea ce a reprezentat doborârea turnurilor gemene în evoluția ulterioară a securității mondiale, se întâmplă astăzi în sportul mondial. Suntem în an olimpic. De asemenea, urmează Europeanul de fotbal. Dacă nu am fost conștienți până acum, trebuie să ne dăm seama că nimic nu va mai fi cum a fost. Am avut München 76 sau Atlanta 96, ca să dăm doar două exemple de momente în care inumanul și-a făcut loc în sport, dar ce se întâmplă acum este teribil. Nu s-a auzit pistolul de start, dar pe culoarul unu al cursei de supraviețuire sportive s-a înregistrat primul compromis cu teroarea. De acum înainte, stând în tribune, vom privi cu teamă avioanele.